

зростання заробітної плати в сільському господарстві до середнього рівня галузей економіки; - споживання продуктів харчування на душу населення на рівні норм, наближених до раціональних; - розвиток організованого внутрішнього аграрного ринку; - підвищення рівня рентабельності, яке забезпечить розширене відтворення в сільському господарстві; - поліпшення екологічної ситуації в сільській місцевості; - збільшення обсягів експорту сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів; - збільшення рівня інвестицій; - значне збільшення надходжень до державного бюджету.

Література.

1. Збарський В. Соціальний розвиток села: стан і перспективи // Бухгалтерія в сільському господарстві. - 2006. - №5. – С. 12-17.
2. Прокопа І.В. Соціальні аспекти розвитку сільських територій / І.В. Прокопа // Економіка АПК. – 2005. – № 11. – С. 48–51.
3. Саблук П.Т. Розвиток сільських територій – запорука відродження аграрної України / П.Т. Саблук // Вісник аграрної науки. – 2006. – № 5. – С. 21-23.
4. Транченко Л.В. Формування та регулювання ринку праці на селі: теорія, методологія, практика: монографія / Л.В. Транченко. – Умань: Уманське комунальне видавничо-поліграфічне підприємство, 2012. – 586 с.
5. Коротич П. Стан і перспективи українського села в дзеркалі соціального дослідження // Пропозиція. - 2006. - №11. – С. 12-14.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА НОРМУВАННЯ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

***Копейка А.Ю., студент*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Організація праці на підприємстві – спосіб упорядкування та спрямування праці на досягнення поставленої мети шляхом об'єднання працівників у певну систему. Організація трудової діяльності припускає поділ і кооперацію праці, розробку методів праці, за допомогою яких може бути виконаний той чи інший вид

* Науковий керівник – Артеменко О.О., к.е.н, доцент

роботи, організацію робочих місць, створення умов праці, підбір і розстановку кадрів, визначення переліку функцій та обов'язків кожного працівника, встановлення міри праці за допомогою нормування, організацію оплати праці, встановлення правил дисципліни праці, що забезпечують порядок і узгодженість в роботі, режим праці і відпочинку працівників.

Важливою частиною організації праці є нормування праці на підприємстві. Під нормуванням праці розуміють процес встановлення науково обґрунтованих норм витрат праці на виконання якої-небудь роботи. Тобто сутність нормування праці полягає в установленні необхідних затрат живої праці на виконання певної роботи за нормальної організації та інтенсивності праці.

Організація праці на підприємстві охоплює такі основні напрями:

- поділ і кооперація праці, що передбачають науково обґрунтований розподіл працівників за певними трудовими функціями, робочими місцями, а також об'єднання працівників у виробничі колективи;

- організація і обслуговування робочих місць, що сприяють раціональному використанню робочого часу;

- нормування праці, що передбачає визначення норм затрат праці виробництво продукції і надання послуг як основу для організації праці і визначення ефективності виробництва;

- організація підбору персоналу та його розвиток, тобто — планування персоналу, профорієнтація і профвідбір, наймання персоналу, підвищення його кваліфікації, планування кар'єри тощо;

- оптимізація режимів праці і відпочинку, встановлення найбільш раціонального чергування часу роботи та відпочинку протягом робочої зміни, тижня, місяця. Відпочинок, його зміст і тривалість максимально сприяє досягненню високої працездатності протягом робочого часу;

- раціоналізація трудових процесів, прийомів і методів праці на основі узагальнення прогресивного досвіду. Раціональним вважається такий спосіб роботи, який забезпечує мінімальні затрати часу;

- поліпшення умов праці, що передбачає зведення до мінімуму шкідливості виробництва, важких фізичних, психологічних навантажень, а також формування системи охорони і безпеки праці;

- зміцнення дисципліни праці, підвищення творчої активності працівників;

- мотивація й оплата праці.

Для забезпечення певної ефективності виробництва дуже важливо оптимізувати витрачання всіх видів ресурсів, що використовуються для цього: живої праці, сировини і матеріалів, палива, машин і механізмів, інструментів, тощо, нормування є основою для оптимізації виробничих витрат, тобто для науково – обґрунтованого визначення кількості конкретних ресурсів, які необхідні для організації процесів виробництва на досягнутому рівні розвитку продуктивних сил суспільства.

В умовах ринкової економіки ефективність виробництва визначається як відношення якості виробленої продукції до витрат пов'язаних з її виробництвом та обігом. Якість визначаємо за кількісними характеристиками, тобто підвищення якості може досягатися за рахунок покращення цих характеристик шляхом додаткових витрат.

Будь-який надлишок у витрачанні ресурсів на підвищення якості товару буде негативно впливати на показник собівартості продукту та ефективності виробництва в цілому.

Також і зайві люди на виробництві – це низька продуктивність праці і висока собівартість продукції, менша чисельність працівників призводить до порушення оптимального співвідношення факторів виробництва, порушенням виробничого ритму, що впливатиме на якість та обсяги продукції.

Нормування має виключно важливе значення для поліпшення організації праці. Тільки дійсно знаючи необхідні витрати робочого часу на виконання тієї або іншої роботи, можна правильно розрахувати кількість робітників, правильно організувати їх працю, погоджувати роботу усіх виробничих ланок, раціонально використати устаткування. Застосування науково обґрунтованих норм і нормативів сприяє вивільненню частини працівників, підвищенню якості створюваної продукції.

Нормування праці сприяє раціональному розподілу працівників підприємства і правильному використанню ними робочого часу, впливає на поліпшення організації праці і виробництва. Розроблені норми використовуються при складанні планів підприємства і його підрозділів, вирішенні питань розділення і кооперації праці, визначенні необхідної кількості устаткування і чисельності працівників. Обґрунтованість норм значною мірою сприяє правильному визначенню розміру заробітної плати, матеріальної зацікавленості працівників, здійсненню принципу оплати праці по його кількості і якості.

Література.

1. Багрова І.В. Нормування праці: Навчальний посібник. – Київ: Центр навчальної літератури, 2003. – 212 с.
2. Бухалков М. И. Организация и нормирование труда: Учеб. для вузов /М. И. Бухалков. – М., 2007. – С. 164–170.
3. Горбатюк К.В. Шляхи удосконалення нормування праці в Україні [Електронний ресурс] / Горбатюк К.В. / – Режим доступу до статті: <http://www.confcontact.com/2007nov/gorbatyuk.htm>
4. Туровец О.Г., Бухалков М.И., Родионов В.Б. Организация производства и управление предприятием: Учебник – М.: ИНФРА – М., 2002. – 528 с.
5. Артеменко О.О. Методичні проблеми оцінки реалізації ключових функцій оплати праці / О.О. Артеменко // Вісник ХНТУСГ, Економічні науки – 2015 – Вип. 162 – ст.. 81-87.

УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКИМИ ТЕРИТОРІЯМИ ЯК СКЛАДОВА ДЕРЖАНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ

***ПЛОТНІКОВА М.Ф., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ЖИТОМИРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
АГРОЕКОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Управління сільськими територіями базується на засадах загальнодержавного управління, регіонального розвитку та формування локальних соціо-екологічних систем. В основу розвитку простору покладено соціально-екологічні та духовні складові. Громада, що живе на території, має між собою тісні зв'язки на основі спільних екологічних, соціальних та духовних інтересів. Використовуючи принцип розумної достатності (не використовувати ресурсу більше, ніж потрібно для духовного розвитку), сучасні територіальні громади спрямовують свої зусилля на свідоме зменшення обробки землі, зокрема засаджуючи не менш, ніж третину площі неплодовими деревами з метою запобігання водній та вітровій ерозії, сприяючи біологічному різноманіттю, екологізації життєдіяльності. Інструментами управління виступають імпровізаційно-інтуїтивні загальна та індивідуальна освіта (біадекватні методики освіти та виховання – ноосферна освіта), екологічне, культурне, духовне співробітництво (рис. 1), яке реалізується в творчості (музиці, танцях, виробах зроблених власноруч, скульптурі, живописі, спорті тощо).